

ἀπόσροφος, σρýчасе со самоглásно то на-слéдьюща
та рéчъ, и. п. ἀφ' ὁ, καθ' ἡμέραν, παντ' ἔλεγον, τά-
κа се срýчатъ ἀφῶ, κα-θημέραν, παν-τέλεγον, тáко
πа-рéжо, ѿ-фήлио, иu-хéмьерон, а нè па-рéжо, ѿ-ф-ή-
лио, иu-хéмьерон, и прóча.

Конéцъ на-срицáнїе то.

Гдáвá чéтвéртiaл

за просíдїа та, сир. за гласовдарéнїе то.

, Грéческий юзýкъ юма трí тóкмо Ѻкéи, кой-
то се вýкатъ по Грéчески тóни (оúдарéнїю) и съ-
тíя тóкмо трíте говориме и чéгéме прáво рéчъ
те каквó то са си въ Грéческиатъ юзýкъ, сýрéчъ
надъ кóй то слóгъ ё ѻкéята, тáмо и нíе оúдáра-
ме съ гласáтъ, и. п. въ тáм рéчъ, а́ллà, юма тó-
носъ (оúдарéнїе) на лíгчса, за тó и мì на лà сý-
дáраме ѻкéята съ гласáтъ, а ако да нéмаше ѻ-
кéята мóжехме да ѻречéме и а́ллà, защо то везъ
нéл кóй то не знáе юзýкатъ не знáе и гдé да оú-
дáри гласáтъ. а когáто ѻречéме а́ллà, тогáва
стáва дрéга рéчъ, и не знáчи веке ѻнова ѿтого го
знáчеше когáто бéше а́ллà (защо то а́ллà знáчи
но, а а́ллà дрéгáл). тáко и въ слéдьюши тe рéчи
ἀρυος и ἀρυός, βάτος βατός, μόνη μονή, ἔκτος ἔκτος,
θέа θεà, θέριη θεριή, μίσος μισός, πείθω πειθώ,
άνθη ἀνθεī, δία δiа, δῆλος δeилoс, χρῆσος χriсoс. и